

sedert ook te Rome werkte en daar in 1597 overleed.

Zoals men uit de afbeelding zien kan, zijn Bonfigli's fresco-schilderingen zeer Florentijnsch van voorkomen. Het is duidelijk te merken, dat hij zich in de groepeer- ring en de gansche wijze van in-beeld-brenging naar Filippo Lippi richt. Men gevoelt zelfs, dat hij de fresco's van dezen leidenden meester te Prato is gaan bezichtigen. Bon- figli is ook de

eerste Umbriër, die het perspec- tief (zoals hier het doorzicht in de kerk) volko- men beheerscht. Alunno waagde zich nog alleen aan een land- schap-verschiet. De teekening der figuren echter, hoewel dikwijls goed en nimmer bepaald foutief, is in deze fresco's niet altijd even gelukkig. Aan de hoofdpersonen en aan de gestalten op den voor- grond is steeds merkbaar meer aandacht ge- schonken, dan

aan de overige „figuranten”, vooral wanneer er meerdere daarvan aanwezig zijn. Men lette slechts op de opstelling der monniken achter de baar, op het hier aangehaalde voorbeeld. Over het geheel is anders de meester in de rustige composities op zijn best. De belegering van Perugia b.v., met het krijgsgewoel dat daaraan te pas komt, is een hoogst ver- ward tafreel en niet veel meer dan een mislukking. 't Is een verward kluwen van strijdende ruiters en voetknechten links,

een nuchter toezien, rechts, en wie het in den catalogus niet even naziet, komt er niet licht achter, dat die stad door een wonder gered wordt. De strijdende partijen merken er blijkbaar niets van, en de burgerij neemt het nog al kalmpjes op.

De kleur dezer fresco's is mat en vreug- deloos; doch dat moet voor een groot deel worden toegeschreven aan de schadelijke invloeden, die deze schilderingen in verloop

van tijd hebben ondergaan. In- dien zij niet nu gefixeerd waren, zouden zij ge- heel te gronde zijn gegaan.

Behalve aan zijn fresco-cyclus in het stadhuis werkte Bonfigli weinig op de muur, maar hij maakte des te meer „gonfalon” en verscheiden al- taarstukken. Van zijn „gonfalon” is het meest be- kend dat van 1465 voor het Oratorium van San Bernardino, reeds door Va- sari een eervolle vermelding waar-

dig gekeurd. Van de altaarwerken is er geen enkel gesigneerd. Wij weten, dat hij een nog bewaard triptychon in 1468 schilderde, maar bij de betaling wordt nadrukkelijk vermeld, dat dit een der stuk- ken is, waaraan de jongere schilder Barto- lomeo Caporali medewerkte.

De altaarstukken, welke van Bonfigli bekend zijn, bevinden zich schier zonder uitzondering in de pinacothek te Perugia.

Het meest de aandacht trekken daar wel

AFB. 16. BENEDETTO BONFIGLI. ANNUNTIATIE MET ST. LUCAS. PERUGIA.